

VERLE VILMOSNÉ SZOMMER EMMA 80 ÉVES!

Ismét egy életút a 80. életévhez ért. Bár hamar eltelt, mégis sok minden belefért: öröm, gond, születés, halál, újjászületés, betegség és még mennyi minden...

Emi, amikor beszélgettünk viccesen így foglalta össze az életét: megszülettem, bemelegkedtem, férjhez mentem, gyermekeket szültem és megöregedtem. Ennyi lenne? A beszélgetés alatt kiderült, hogy egy nagyon tartalmas, de nehéz életút van mögötte. Kaposszekcsőn született 1946. február 18-án, a Szommer család 8-ik, legkisebb gyermekeként. Az általános iskolát szülőhelyén végezte, majd tanulmányait Pécsen folytatta a Radnóti Miklós Közgazdasági Szakközépiskolában, ezért nővéréhez költözött. Könyvelő, statisztikusként végzett.

15 évesen megtért Istenhez. Bonyhádon, Bihari Gergely lelkipásztor merítette be, hite bizonyosságául. Középiszkolába kerülésétől kezdve Pécsre járt gyülekezetbe, majd ott az ifjúsági csoportba. Örömmel emlékezik vissza ezekre az évekre, mert összetartó, népes csapat volt az ifjúság, sokat jártak együtt a Tettyére, tartalmas barátságok alakultak ki.

1966-ban férjhez ment Verle Vilmoshoz. Kettő fiúk született: Vilmos és Zoltán. Sajnos a házasságuk igen rövid ideig tartott, mert a nyolcadik évben Vili súlyosan megbetegedett és a rákövetkező évben Isten magához vette. Ezután egyedül nevelte az akkor még kicsi fiúkat. Ebben a nehéz helyzetben Isten mellett a család, a testvérek voltak mellette és segítették mindenben. Élete során sokszor volt beteg, sok műtéten esett át, de nem panaszkodott, elfogadta, sőt vidáman vett minden nehézséget, akadályt. Hitte, hogy Isten mindig vele van, megsegíti, hisz Ő a legnagyobb erő és segítség! Szív műtéténél is tudta, hogy Isten kezében van az élete. Csak egy rutin szívkáter vizsgálatra ment be a kórházba, de azonnal meg kellett műteni. Isten időzítése mindig tökéletes, nem késik, nem siet, hanem a megfelelő időben érkezik! Amikor a rehabilitáción meglátogattam, mosolygva, vidáman fogadott. „Hogy vagy?”-kérdésemre, mindjárt jött is jókedvű, rövidke válasza: „Jól.”

Ő mindig mosolygós, vidám, derűs, tele van optimizmussal. Nem véletlen, hogy a kedves igéje is a vi-

dámságról szól: **„A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszárítja.” Példabeszédek 17,22.**

Zárásként egyik fia és egyik unokája gondolatait idézem.

Zolti: „Anyukám az én szememben egy hős. Özvegyként egyedül nevelt fel bennünket a bátyámmal és sosem panaszkodott. Megtanultam Tőle a türelmet, a bizakodást, a feltétel nélküli elfogadást, az önzetlen szeretetet. Megtanultam az Istenhez való mély és hűséges ragaszkodást. Mindig derűvel szemléli a napokat és megragadja belőlük azt, ami jó, akkor is, ha minden rossznak tűnik.”

Roberta: „Sokat gondolkodom azon, milyen örökséget viszünk tovább a szüleinktől és nagyszüleinktől. Hiszem, hogy a szavaink akkor hitelesek, ha a tetteink is tükrözik őket. Emi, vagy ahogy mi hívjuk, Éjóra élete tele van olyan példákkal, amelyeket örökségként szeretnék tovább vinni.

Minden körülmény között bízni Isten jóságában és hálásnak lenni - számomra ez jellemzi leginkább a mamámat. Nyolcvan éve alatt sosem hallottam önmagát

dicsérni, mégis az élete bizonyítja, mit jelent igazán hinni, még akkor is, amikor minden elveszni látszik.

Ő maga az öröm és a vidámság. Ölelése, mintha minden rossz érzést kiszorítana belőlünk. Komolyan veszi a legfontosabb parancsolatokat: szeretni az Urat, és egymást. Soha nem láttam haraggal fordulni bárki felé; önzetlenül segít, és mindig a jót keresi.

A házában mindig van hely és idő egy kávéra, süteményre és beszélgetésre. Az ajtaja és a szíve egyaránt nyitva áll. A hitről, szorgalomról, kedvességről és szeretetről rengeteget tanultam tőle - ezeket szeretném leginkább tovább vinni abból, amit tőle kaptam.”

A 91. Zsoltár utolsó versével kívánunk boldog születésnapot és további mosolygós, derűs éveket!

„Mivel ragaszkodik hozzám megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.” *Kopjárné Ildikó*

EGYÜTT ERŐSEBBEK - GENERÁCIÓK A KRISZTUS TESTÉBEN

Amikor visszanéztem a tavalyi évben közösen megfogalmazott céljainkat a női munka kapcsán, hálával telt meg a szívem. Jó volt látni, hogy az **Értékes Nő** sorozat valóban betöltötte azt a szerepet, amit reméltünk tőle: hitben frissültünk, mélyültünk, és közben közösségként is erősödünk.

Külön öröm volt számomra, hogy nemcsak „résztvevői” voltunk ezeknek az alkalmaknak, hanem egyre többen bátran be is kapcsolódtak: megosztásokkal, imádsággal, szolgálattal, jelenléttel. Szépen, csendesen formálódott köztünk valami: természetesebbé vált, hogy figyelünk egymásra, és közelebb engedjük egymáshoz egymás terheit is.

Az elmúlt évben sok olyan gondolatot kaptunk, amely újra és újra helyreigazította a belső irányítunket. Megerősödött bennünk, hogy nem elég csak hűségesen tenni a dolgunkat – időnként meg is kell állnunk, és megkérdeznünk: valóban arra tartunk-e, amerre az Úr vezet bennünket? Azt is megtapasztalhattuk, hogy a nehezebb, kényelmetlenebb helyzetek nem mindig akadályok. Sokszor éppen ezekben formál Isten, ezek által mélyít, tisztít, tanít bennünket.

Többször előkerült az is, hogy Isten vezetése sokszor mintázatokban válik láthatóvá az életünkben. Visszatérő helyzeteken, ismétlődő kérdéseken keresztül formálja a gondolkodásunkat, az érzéseinket, az akaratunkat. És bár ez néha szembesítő, mégis kegyelem: Isten nem azért mutat rá dolgokra, hogy elbátortalanítson, hanem hogy tovább vezessen.

Talán az egyik legfontosabb felismerésünk az volt, hogy szükségünk van tiszta látásra ahhoz, hogy bele tudjunk állni abba, amire Isten hív. És ezt a látást időről időre „csiszolni” kell. Az élethelyzeteink változnak, a terheink változnak, a feladataink is változnak – ezért különösen fontos, hogy a szívünk és a hozzáállásunk is újra meg újra az Úrhoz igazodjon.

Ezt a növekedést nem szeretnénk elveszíteni. Sőt, azt érzem, hogy az egyéni megerősödés után most érdemes továbblépni a következő célkitűzés felé: **a generációk tudatos összekapcsolása felé.** Hiszem, hogy ebben nagy áldás van. Amikor a különböző életkorú nők nem egymás mellett, hanem egymás felé fordulva vannak jelen, abból valódi közösségi erő születik.

A Biblia is szépen rámutat erre. A Titusz 2-ben azt látjuk, hogy az idősebb és fiatalabb nők kapcsolódása nem mellékes dolog, hanem Isten szerinti út a növekedésre és a továbbadásra. Olyan jó lenne, ha ebben mi is egyre tudatosabban tudnánk épülni: kérdezni egymást, figyelni egymásra, tanulni egymástól, hordozni egymást.

Az idei évben ezért egy **4-5 részes minisorozatot** tervezünk, amelynek fókuszja a generációk közötti kapcsolódás lesz. Szeretnénk beszélni többek között a hidak építéséről, az örökség továbbadásáról, a mentorálás és tanítványság lehetőségeiről, valamint arról, hogyan tudunk különböző élethelyzetekből is egymás felé fordulni. A cél nem egy „tökéletes program”, hanem egy élő, őszinte, gyakorlatias közös gondolkodás, amelyben mindannyian gazdagodhatunk.

Vezető igénk lehet ebben:
„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” Galata 6,2

Szeretettel hívlak benneteket erre az idei útra. Imádkozzunk azért, hogy Isten valódi kapcsolatokat építsen közöttünk – olyat, ahol jó megérkezni, jó megnyílni, jó kérdezni, és jó együtt növekedni. Hiszem, hogy mindannyiunknak van mit adnunk és van mit kapnunk egymástól. Lombosné dr. Sükösd Andrea

IMAGONDOLATOK **„Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagytik, két asszony örül a kézi malommal: az egyik felvétetik, a másik otthagytik.” Máté 24,40-41**

Az Áhítat imagondolata azt hozza elénk, hogy életünk cselekedete is tükrözze Jézushoz való tartozásunkat. A munkánk is legyen biznyságtétele a mi hitünknek. A mai bűnös világban nem szabad azonosulni az erkölcstelen életvitellel. Talán „kikisnek” tű-

nik egy-egy helyzetben a megszólalás vagy a tartózkodás, de a Krisztusban kapott értékrend, egy más nézetet, egy más értéket képvisel. Aki ezt vállalni tudja, az az örökélet részese lehet. Ő, a kiválasztottak jutalmát kaphatja meg.

Imaáhítat: Kérjük az Urat, hogy munkánk során meglátszódjon, hogy hozzá tartozunk! Imádkozzunk a hiányzó szolgálattevő pótlásáért! Kérjük bölcsességet és tiszta látást! BJ

PROGRAMOK

Ma 9:30 óra, Úrvacsorai Istentisztelet

Márc.05.csüt. 18:30 óra, Online Bibliaóra

Márc.08. vas. 9:30 óra, Istentisztelet

Márc.08. vas.17:00 óra, „Együtt Erősebbek - Generációk a Krisztus Testében” - a Női Kör Új

Sorozatának Kezdő Alkalma a Kuckóban

Márc.28.szo. 10:00 óra, 14. Baptista Tudományos és Ismeretterjesztő Konferencia - „Generációk Együtt” - Bp. Wesselényi Utcai Baptista Imaházban